

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/162/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120010741
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2120010741.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného V. B., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 02.11.2020 pod sp., zn. 15T/14/2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.04.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por sa odvolanie obžalovaného V. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného V. B. za vinného zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 16.06.2019 v čase okolo 02.31 hod. v Trnave na ulici VI. Clementisa viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia s ev. číslom TT617FT napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 15.08.2017 sp.zn. 15T/29/2017, právoplatným dňa 19.09.2017 uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu v trvaní 3 (tri) roky.

Za to bol odsúdený podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1 a § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona okresný súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 a § 42 ods. 2 Trestného zákona okresný súd obžalovanému uložil i súhrnný trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu na dobu 9 (deväť) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona prvostupňový súd zároveň zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava pod sp.zn. 0T/201/2019 zo dňa 07.08.2019, právoplatným dňa 07.08.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Okresný súd napadnutý rozsudok odôvodnil v rozsahu č. I. 132-135 spisu.

Proti tomuto rozsudku zahlásil ihneď po jeho vyhlásení zákonom odvolanie obžalovaný V. B. (čo do výroku o vine i treste, pričom konanie predchádzajúce napadnutému nenapádal), ktoré však do termínu neverejného zasadnutia odvolacieho súdu i napriek predchádzajúcej výzve a poskytnutej primeranej lehote okresným súdom bližšie písomne nezdôvodnil.

Okresný prokurátor sa práva na podanie odvolania po vyhlásení rozsudku vzdal.

Konanie na odvolacom súde:

Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného a v prítomnosti zástupcu Krajskej prokuratúry v Trnave.

Zástupca Krajskej prokuratúry v Trnave na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací podľa § 317 ods.1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj konanie, ktoré rozsudku predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Po preskúmaní obsahu spisového materiálu krajský súd dospel k záveru, že okresný súd v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, postupoval v súlade s Trestným poriadkom, na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné dôkazy v rozsahu potrebnom pre náležité zistenie skutočného stavu vecí nevyhnutného pre zákonné a objektívne rozhodnutie. Okresný súd tiež dodržal všetky zákonné ustanovenia zmyslom ktorých je zabezpečenie práva obžalovaného na obhajobu, následne v súlade s ustanovením § 2 ods.12 Trestného poriadku vykonané dôkazy vyhodnotil po uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a dospel tak ku správnym skutkovým zisteniam, ktoré zodpovedajú vykonaným dôkazom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku potom okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Trestného poriadku jasne vyložil, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si vzájomne odporujú. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je tiež zrejmé, ako sa prvostupňový súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa riadil, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Krajský súd vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému a ustálenému okresným súdom v napadnutom rozsudku nemá žiadne výhrady, závery okresného súdu v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach odkazuje na náležité odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Keďže po zahlásenom odvolaní obžalovaný nekonkretizoval svoje námietky, odvolací súd môže iba vo všeobecnosti poukázať na to, že aj z jeho pohľadu vykonané dôkazy vo vzťahu k predmetnému skutku, ako bol tento ustálený v napadnutom rozsudku, sú dostatočné pre uznanie jeho viny, jeho obhajoba spočíva v tom, že o trestnom rozkaze, ktorým mu bol uložený trest zákazu činnosti nevedel, sa javí aj odvolaciemu súdu jednoznačne účelová s cieľom zbaviť sa trestnej zodpovednosti za spáchaný skutok, nakoľko táto bola presvedčivým spôsobom vyvrátená procesom dokazovania na hlavnom pojednávaní. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že obžalovaný si predmetný trestný rozkaz osobne prevzal dňa 08.09.2017 potom, ako bol tento po opakovanom pokuse o jeho doručenie uložený na pošte. Obžalovaný sa teda musel na poštu osobne dostaviť a predložiť svoj doklad totožnosti, aby mu zásielka mohla byť vydaná, čo vyplýva nielen z doručky pripojenej v spisovom materiály Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 15T/29/2017, ale aj z písomného vyjadrenia Slovenskej pošty, a.s.. Obžalovaný bol teda uznaný za vinného na základe konkrétnych faktov a dôkazov, ktoré I. stupňový súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia podrobne rozviedol v súlade so skutočným obsahom spisového materiálu.

Po preskúmaní obsahu spisového materiálu aj odvolací súd dospel k zisteniu, že konanie obžalovaného tak, ako je opísané v súlade so zisteným skutočným stavom vecí vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, napĺňa znaky prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona tak, ako je to ustálené a odôvodnené v napadnutom rozsudku.

V súlade so zákonom postupoval prvostupňový súd aj pri ukladaní súhrnného trestu obžalovanému. Prihliadal pritom ku všetkým okolnostiam, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska naplnenia účelu trestu a jeho výmery, pričom starostlivo a uvážene prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie,

pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy (§ 34 ods.4 Trestného zákona).

Rešpektujúc tieto hľadiská považuje odvolací súd súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov ukladaný obžalovanému po zistení jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák., a nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti, v rámci upravenej trestnej sadzby podľa § 38 ods.4 Tr. zák. a § 348 ods.1 Tr. zák., ako i súhrnný trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu v zmysle § 61 ods.1, ods.2, ods.3 Tr. zák. na 9 rokov za súčasného zrušenia výroku o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp.zn. OT/201/2019 zo dňa 07.08.2019, právoplatným dňa 07.08.2019 (ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 6 mesiacov a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá v dĺžke trvania 8 rokov) za zákonný a primeraný tak k závažnosti spáchanej trestnej činnosti, ako aj možnostiam nápravy a prevýchovy obžalovaného. Takto uložený trest zodpovedá požiadavke nielen individuálnej, ale i generálnej prevencie.

Napokon okresný súd rozhodol v súlade so zákonom aj v tom smere, keď obžalovaného podľa § 48 ods.2 písm. a/ Trestného zákona na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním predmetného trestného činu, nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Je potrebné podotknúť, že iný ako nepodmienečný trest odňatia slobody v danom prípade neprichádzal do úvahy, jednak s poukazom na zásadu uvedenú v § 42 ods.2 Tr. zák (... súhrnný trest nemôže byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom ...) a tiež preto, že obžalovaný V. B. je špeciálny recidivista, ktorý sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti súvisiacej s vedením motorového vozidla, doposiaľ bol 5 x súdne trestaný a ani výkon predchádzajúcich podmiennečných trestov nemal na neho požadovaný prevýchovný účinok.

Z uvedeného vyplýva, že krajský súd nepovažoval odvolanie obžalovaného proti napadnutému rozsudku za dôvodné, preto ho zamietol podľa § 319 Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.